

στου Ziller, ύπεστήριξε δὲ προθυμότερα τὰς σπουδὰς καὶ ἐπιστημονικὰς μελέτας Ἑλλήνων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Σκιᾶς Ἀνδρέας (1861-1922)

Σύμβουλος (1889 - 1914 καὶ 1920 - 1925)

Ἀρχαιολόγος καὶ καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1910 - 1922). Ἐγεννήθη ἐν Καλάμαις καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ μετὰ βραχεῖαν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ μέσῃ παιδείᾳ, ἐν Γερμανίᾳ. Διωρίσθη τῷ 1891 ὑφηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατ' ἀρχὰς καὶ τοῦ Κράτους κατόπιν (1895). Ἀνέσκαψεν ἐν Γυθείῳ καὶ κυρίως ἐν Ἐλευσίνῃ (1894 - 1902), ἔνθα ἐξηκολούθησε μετὰ ζήλου τὸ ἔργον τοῦ Δ. Φιλίου. Διετέλεσε μέλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Μ. Ἐκπαιδεύσεως. κᾶ. Τὴν βιβλιοθήκην του κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Βιογραφίαν καὶ συγγράμματα βλ. παρὰ Ἀντ. Χατζῆ ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι 1924 σελ. 201 ἔ.

Σκοῦφος Σ.

Σύμβουλος (1848 - 9 καὶ 1850 - 51).

Schliemann Heinrich (1822-1890)

Εὐεργέτης (1890)

Γερμανὸς αὐτοδίδακτος ἀρχαιολόγος καὶ ὁμηριστὴς. Τῷ 1846 ἵδρυσεν ἴδιον ἐμπορικὸν οἶκον ἐν Πετρούπολει καὶ ἀπέκτησε κολοσσιαίαν περιουσίαν. Ἐξέμαθε τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ ἐξετέλεσε μεγάλην περιήγησιν ἀφικόμενος εἰς Ἑλλάδα τῷ 1859 διὰ πρώτην φοράν. Τῷ 1866 ἐγκατασταθεὶς εἰς Παρισίους ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1868 ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ παλαιὸν αὐτοῦ σχέδιον περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ὁμηρικοῦ κόσμου, αἱ ὁποῖαι ἀνεκάλυψαν ὀλόκληρον τέως ἀγνοούμενον πολιτισμόν, καὶ κατέστησαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἑρρίκου Schliemann παγκόσμιον, τὴν δὲ ὀφειλὴν τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὸν ἄνδρα μεγίστην.

Σοῦτσος Κωνσταντῖνος Γρ.

Εὐεργέτης (1860)

Ἐγκατεστημένος ἐν Βουκουρεστίῳ.

Σοῦτσος Παναγιώτης (1806 - 1868)

Ἰδρυτὴς ἐταῖρος

Λυρικὸς ποιητὴς σπουδάσας ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χίου καὶ κατόπιν ἐν Παρισίοις καὶ Ἰταλίᾳ. Διετέλεσε δημόσιος ὑπάλληλος, νομάρχης, γενικὸς γραμματεὺς κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. Ἐκδότης τῶν ἔφημερίδων Ἥλιος, Ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς, Ἐνωσις.

*** Σοφούλης Θεμ. (1860 -)**

Σύμβουλος (1891 καὶ 1918 - 1920)

Ἀρχαιολόγος καὶ πολιτικός. Ἐγεννήθη ἐν Βαθειῇ Σάμου καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίαν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν ἀνέσκαψεν ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ Σάμῳ. Διετέλεσεν ἐπὶ χρόνον τινὰ ὑφηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀπὸ τοῦ 1900 εἰσηλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ὡς πληρεξούσιος τῆς πόλεως Σάμου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Σαμίων, ἐν ἣ ἐγένετο ἀρχηγὸς ἰδίας ὁμάδος καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν σύσφιξιν τῶν δεσμῶν τῆς Σάμου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἐλευθεριῶν. Τῷ 1912 ἐκήρυξε τὴν ἔνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀρχηγὸς ἐπαναστατικοῦ κινήματος. Τῷ 1914 ἐγένετο γενικὸς Διοικηκῆς Μακεδονίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1915 ἀντεπροσώπευε συνε-

